

beløb anses for kompensation for mistet fremtidig indtægt, skal de medtages som en indtægt for skyldneren. Må beløbene derimod anses for at være af personlig karakter og som kompensation for en ikke-økonomisk skade, skal de ikke medtages som en indtægt for skyldneren.

Dette vil indebære, at mén- og invaliditetsgodtgørelser og lignende, der er af personlig karakter, og som må antages at skulle kompensere for en ikke-økonomisk skade, ikke skal inddrages i gældssanerings sagen. Erstatninger for erhvervsevnetab mv., der skal kompensere for mistet fremtidig indtægt, skal derimod inddrages i gældssaneringen, i det omfang erstatningen udgør kompensation for indtægt, der ville være oppebåret i afdragsperioden.

Med hensyn til, i hvilket omfang udbetalinger fra skyldnerens *pensionsordninger* i afdragsperioden skal medregnes som en indtægt for skyldneren ved opgørelsen af budgettet (og dermed det beløb, som skyldneren skal betale til sine kreditorer), forventes det i bekendtgørelsen fastsat, at en udbetaling fra en summaordning, dvs. en pensionsordning, der kommer til udbetaling med et engangsbeløb, i almindelighed vil skulle indregnes i skyldnerens budget med 10 procent for hvert år efter udbetalingen. Hermed ligestilles summaordninger og rateordninger, dvs. pensionsordninger, der kommer til udbetaling i årlige rater over mindst 10 år. Udbetalinger fra rateordninger i afdragsperioden skal indgå i gældssanerings sagen som enhver anden ordinær indtægt.

Behandlingen af den del af en summaordning, der skal indgå i gældssanerings sagen, vil mest hensigtsmæssigt kunne tilrettelægges således, at beløbet til kreditorerne betales på én gang. Kommer en summaordning eksempelvis til udbetaling i begyndelsen af det andet år af den periode, hvor skyldneren afdrager på gælden, vil normalt 40 procent (10 procent om året i 4 år) af det udbetalte beløb skulle indgå i gældssanerings sagen. Dette beløb bør normalt fordeles blandt fordringshaverne i umiddelbar forlængelse af udbetalingen af pensionsordningen til skyldneren.

Der henvises herom i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.2.

Med hensyn til budgettets *indtægtposter* henvises mere generelt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.3.2, idet bekendtgørelsen forventes udformet i overensstemmelse med disse synspunkter.

For så vidt angår *udgiftsposterne* i gældssaneringsbudgettet, forventes bekendtgørelsen at indeholde regler om størrelsen på rådighedsbeløbet, ligesom det forventes reguleret, hvilke af skyldnerens forventede faste udgifter i afdragsperioden der kan medtages som

særskilte poster på budgettet. Der henvises herom generelt til det, der er anført i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.3.2-4.4.2, idet bekendtgørelsen forventes udformet i overensstemmelse hermed. Herudover kan navnlig bemærkes følgende:

Det er som udgangspunkt alene udgiftsposter, der indgår i en typisk husstands budget, og hvis størrelse varierer af grunde, der ikke kan tilregnes skyldneren, der vil kunne medtages særskilt i budgettet. Herudover vil der fortsat kunne medtages udgifter, der er forbundet med den enkelte skyldners kroniske lidelser eller handicap.

Opregningen i bekendtgørelsen af udgiftsposter, der kan medtages på budgettet, vil som udgangspunkt være udtømmende, således at øvrige udgiftsposter må afholdes af skyldnerens rådighedsbeløb. Skifteretten vil dog have mulighed for helt undtagelsesvist at medtage andre faste udgifter på budgettet, hvis disse er påkrævede for at dække skyldnerens og dennes husstands helt særlige behov. Udgifter forbundet med, at skyldneren har valgt at lade sine børn gå i privatskole eller tage ophold på en efterskole, skal således f.eks. som udgangspunkt dækkes af rådighedsbeløbet. Er der helt særlige hensyn at tage til skyldnerens barn, herunder f.eks. sygdom eller lignende, vil der dog undtagelsesvist være mulighed for at medtage udgiften særskilt i budgettet.

Der findes ikke at være behov for væsentlige ændringer i forhold til gældende retspraksis om skyldnerens budget, som denne er kommet til udtryk ved de overordnede retter, og en bekendtgørelse vil derfor i vidt omfang videreføre de principper, som retspraksis i dag er udtryk for. I overensstemmelse med Konkursrådets forslag til bekendtgørelse finder Justitsministeriet dog, at der i forbindelse med udstedelse af en bekendtgørelse om gældssanering er behov for enkelte ændringer og justeringer af retstilstanden.

For det første bør en skyldner, der har ret til samvær med et barn, der bor hos den anden af forældrene, sikres midler til at gennemføre dette samvær. Der vil derfor i budgettet kunne afsættes midler hertil, herunder primært til transportudgifter for barnet eller skyldneren.

I de tilfælde, hvor en skyldners barn bor en større del af tiden hos skyldneren, må det i det enkelte tilfælde vurderes, om udgifterne skal behandles efter reglerne om udgifter vedrørende hjemmeboende børn eller efter reglerne om samvær med børn. I den vurdering indgår samværets omfang. Har skyldneren således sit barn boende halvdelen af tiden – f.eks. hver anden uge – vil skyldneren i budgettet kunne medtage